

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

tekerne indtil 31. marts 1976 kan påregne at få refusion efter de ifølge folkebiblioteksloven af 1964 gældende regler.

Ved førstebehandlingen af besparelsesforslaget blev der endvidere fra vor side peget på den mærkværdighed, som var indbygget i det, at forslaget fritager for nedskæring af refusion til de kommuner, der næsten intet har gjort for deres biblioteksvæsen, nemlig dem, som alene har refusioner til beløb, der ligger under 110.000 kr., medens andre biblioteker med en aktivitet ud over den grænse måtte tåle en nedskæring efter forslaget — en urimelighed, som vi ikke kunne gå med til fra socialdemokratiets side.

På denne baggrund, og da især med henvisning til, at aftalerne i forliget, der havde fundet udtryk i beretningen af 13. juni, var brudt, måtte vi tage afstand fra lovforslaget om reduktion af refusionsprocenten, idet vi dog erklærede os rede til at se på tingene under en fornyet forhandling.

Så meget i korte træk om vor stilling til indholdet af dette lovforslag, om baggrunden for den nuværende regerings tilbagekaldelse af det af min forgænger fremsatte og genfremsatte forslag.

Om lovforslagets reelle indhold vil jeg i øvrigt gerne føje til, at jeg ikke har ment at kunne give tilslutning til en så dramatisk reduktion på det kulturelt så uhyre vigtige folkebiblioteksområde, måske den vigtigste af vore kulturlove, som den her foreslåede generelle nedskæring af tilskudsprocenten. Også jeg har anstillet forskellige betragtninger over kommunernes aktivitet på det kulturpolitiske område, og jeg er kommet til det resultat, at jeg må tage afstand fra en generel reduktion som den foreslåede.

Selv om jeg således ikke kan give tilslutning til det fremsatte lovforslag i den nu foreliggende udformning, vil jeg gerne i denne sammenhæng oplyse, at det er min hensigt snarest muligt at fremsætte et lovforslag, der tilsigter at tilvejebringe væsentlige besparelser på dette lovområde, og som i sin udformning vil tage et mere nuanceret hensyn til den aktivitet, som faktisk finder sted, end det foreliggende. Der arbejdes for tiden med et sådant lovforslag, som tillige sigter på at bringe overensstemmelse mellem bevillingerne til dette formål, sådan som de er optaget på finansloven for 1975-

76, og de eksisterende finansielle muligheder, og hvor også spørgsmålet om tidspunktet for dette områdes overgang til bloktilskud tages op til fornyet vurdering. Det bebudede forslag vil, som jeg har sagt det, indeholde andre og forhåbentlig mere hensynsfulde løsninger af besparelsspørgsmålet end det i dag behandlede lovforslag.

Jeg behøver næppe at tilføje, at vi også fra vor side vil være indstillet på at forhandle i udvalget om såvel det her fremsatte lovforslag som om det bebudede regeringsforslag.

Lysholt Hansen (S):

Jeg skal ganske kort sige, at vi synes ikke, der er noget egentligt perspektiv med henblik på fremtiden i den måde at gøre det på, at man trækker 23 pct. fra tilskudsbeløbet. Vi mener, at der må laves en ordning, som virkelig sigter også lidt længere frem. Men jeg vil gerne for en ordens skyld understrege det, ministeren sagde; der skal ikke være nogen diskussion om, at vi fra socialdemokratiets side vedstår det, som er besluttet ved finanslovens vedtagelse, at der skal ske en besparelse på dette felt på i alt 40 mill. kr. i 1975-76. Dette egner sig for arbejde i udvalget, og når vi nu ser ministerens forslag, så lad os prøve at se, om vi ikke finder en løsning, der er tilfredsstillende, og som både giver besparelsen og måske også de ting, som gerne skulle klares for forfattere og for andre.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg vil gerne anholde den højtærede kulturministers bemærkning om den hensynsløshed, der præger det af fru Nathalie Lind gennoptagne forslag om besparelsen på op imod 40 mill. kr. Det lyder så drastisk, når man nævner procenttallene, men i realiteten drejer det sig kun om knap 25 pct. af det tilskud, som ligger i den elastiske tilskudsblok, altså de 27 pct., som man får dækket ud over 40 pct.s tilskuddet. Her har der ingen grænser været.

Baggrunden for, at dette forslag overhovedet kom ind i den daværende regerings spareplan, var simpelt hen, at bibliotekstilskuddene er vokset på et lille tiår fra 41 mill. kr. op til de 167 mill. kr., som man i dag anslår de andrager. Der er næppe nogen